

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צו

עין משפט
נר מצוה

הכי גרסינן אי נמי ליתא לדרב הונא כלל וברב המונא קמיפלגי :
והא אפליגו בה חדא וימנא . בהאי פירקא גופיה (לעיל דף 95:) דלמיר
שמואל בעניויתו לריכה גט : **מתני'** אמרו לו מהא אשך ונשא
אחותה מאביה . שלא מאמה : **ואמרו ואמרו לו מהא** . השנייה ונשא

עב א מיי"י פ"ב
מסלכות
יבמות
הלכה כ' סמך לאוין פ"ב
טושיע אהי"ע סימן קטט
טע"ג ג'
עב ב ג ד ה ו ז טי"ו
פ"ה מסלכות יבמות
אלכה י"ח סמך עשין נ"א
טו"ע ע"ט סי' קע"ט ע"ט :

ודלמא אחיו פוסל . ואם האמר ומאי דוחקיה לומר כן נימא
בדרב המונא פליגי ואסולה מילתא דר' יוסי ויש
לומר דלא מסבדר ליה למימר דפליגי בדרב המונא משום דלמיר
בסוטה בסוף היה מביא (דף י"ח: ועס) דלית הלכה כוותיה ולא ניחא

ליה נמי לומר דפליגי בחין קידושין
תופסין זבימה משום דלפילגו בה
חדא זימנא : **רבן** אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר . ארי"י
דמ"ד יש לו מאמר אבל גט לא
דמאמר עדיף שהוא במקום זבימה
אבל גט הוי במקום חליטה וזבימה
עדיפא מחליטה דהא זבימה אמרינן
דפסיקא ליה בין בתחלה בין בסוף
אבל חליטה לא ושמואל דלמיר גט
יש לו כ"ס מאמר דיש לו :
רבי מאיר אומר עשו חליטה בן
ט' כו' . ארי"י דלר"מ יש לו
חליטה וכ"ס זבימה אבל לרבנן דוקא
זבימה יש לו אבל חליטה אין לו
ומתניסין וברייתא דלעיל דקטין בן
ט' פוסל ע"י אחין (ה) בדרך אחד
ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא
ליה חליטה כמו זבימה דלמיר חליטה
בן ט' כגט בגדול וגט של גדול פוסל
אפי' לבסוף והא דפליגי שמואל ורבי
אלעזר בריה של הגט (גיטין דף 97 כ"ד)
דלשמואל חליטה קטן פסולה ופוסלת
ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא
למימר דחליטה דרבנן פליגי וסבר
שמואל דרבנן פוסלת בתחלה ורבי
אלעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה
דע"כ מודה שמואל דרבנן אין לו
חליטה כלל דבפרק מנות חליטה (לקמן
ק"ה) אמתניסין דהחוללת מן הקטן
חליטה פסולה אמר *שמואל* זו דברי
רבי מאיר אבל חכמים ואומרים אין
חליטה קטן כלום וחליטה דר"מ נמי
ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא
קאמר הכא עשו חליטה בן ט' כגט
בגדול אלא במתני' דפ' מנות חליטה
(ג"ז ע"ס) פליגי דשמואל מוקי לה כר'
מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן :
נשא

תוס' חד מקמאי
תניא עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן ט' כגט
בגדול פ' אבל לרבנן
חליצה בן ט' לא כלום
דוא רבבי איתא בפ'
מצות חליצה דלרבנן
אין חליצה קטן כלום .
ופסבדר דה"ה ליטו
שהרי גט אינו פסול
כיבשה אלא משום
חליצה כדא' פ' ר"ג
גט להוציא וחליצה
להוציא ומדגם לא
שהי חליצה נמי לא
מהניא ואני למבעל
אורי חליצה אלמא גט לא
פסול אלא משום חליצה
וכיון דחליצה קטן לא
פסלה גיטו נמי לא
פסיל כלל . והוא דקתני
עשו ביאת בן ט'
כמאמר בגדול ולא
קתני כמאמר משום
דמאמר אינו פוסל בסוף
וביאתו פוסל אפי' בסוף
כמאמר בגדול . ומסתברא
דלר"מ נמי דל"ל דגם
קטן (מתני') ח"מ כשכתב
בכתב ידו אבל ע"י
עדים לא פוסל שהרי
צריך שיאמר לספר
כתוב ולעדים חתומי
ואין (ה) שלוחות לקטן
ובעדי מסירה נמי לא
דהא ס"ל לר"מ עדי
החיתום כדתי אבל בכתב
ידו כיון דכשר מן
התורה שהרי אם נשאת
הולך כשר פוסל לר"מ :

פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והוא פוסל
החלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'
חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן
פוסלין תחלה וסוף כד"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן
ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כל"ל
ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד הוא פוסל בדבר אחד והאחין
פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה והאחין פוסלין
על ידו בביאה במאמר בגט בחליצה וביאה דפסלה בין בתחלה
בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא
ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט וכן אמר רב תחליפא
בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ
וסבר ר"מ יש לו גט והתניא *עשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול ר"מ אומר
עשו חליצה בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגיטו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע אית ליה ווומר לר"ג דאמר אין גט אחד גט ה"מ בגדול אחד
גדול וקטן אחד קטן אבל גדול אחד קטן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחד
גט ה"מ בגדול אחד גדול או בקטן אחד קטן אבל קטן אחד גדול לא מהני :
מתני'

[לעיל פ"ה. כ"ב. ג"ה. גיטין
פ. סוטה י"ח:]

[לעיל י"ג. ע"ג:]

[מגילה כ"ב. ע"ג:]

לעיל דף [ועמ"ס תוס'
לעיל דף ד"ה אמרו לו]

הגהות הב"ח
(ה) תוס' ד"ה ר' מאיר
וכו' בן ט' פוסל ע"י
אחין כדכ"ה אחר :

[לעיל פ"ה. מ"ס. מ"ה]